'Αθῆναι, Τρίτη 18 'Ιουνίου 1913 — Ἔτος Κ', Περίοδος Γ', 'Αριθμὸς φύλλου 6,449

ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ — ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 15, ΕΞΑΜΗΝ. „ 8 — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 28, ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΦΡ. 33 — ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ — ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΚΡΙΠ-ΑΘΗΝΑΣ — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 139

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5 — ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ • ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 7 • ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΜΑΧΑΙ-ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ-ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο ΑΓΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΟΛΩΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεός! 'Από τῆς χθὲς τὸ πυροβόλον ἀνέλαβε νὰ λύσῃ μεταξὺ τῶν ἀντιμετώπων σ υ μ μ ά χ ω ν (!) πᾶν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἡ λογική, τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἠθικὴ τῶν 'Εθνῶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λύσῃ. Οἱ Βούλγαροι ἀκολουθοῦντες τὴν αὐτὴν ὕπουλον, ὑστερόβουλον καὶ δολιωτάτην τακτικήν των, λύσαντες δὲ πρὸ πολλοῦ πάντα συμμαχικὸν θεσμὸν καὶ καταπατήσαντα ἱερὰ καὶ ὅσια, θεῖα καὶ ἀνθρώπινα δίκαια, προσέβαλον αἰφνιδίως διὰ παρατεταγμένης μεγάλης δυνάμεως τὰς Σερβικὰς καὶ 'Ελληνικὰς προφυλακάς, καὶ παραβιάζοντες τὴν γραμμήν, ἥτις διὰ πρωτοκόλλου εἶχεν ὁρισθῆ, ἐπετέθησαν ἐξ ὅλων τῶν σημείων κατὰ τῶν 'Ελληνικῶν καὶ Σερβικῶν δυνάμεων.

Δὲν γνωρίζομεν ἀκριβῶς μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφομεν, ποῖα εἶνε τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα τῆς χθεσινῆς ἐπιθέσεως. 'Αλλ' οὔτε εἶνε δυνατὸν νὰ κριθῇ ἐκ μιᾶς αἰφνηδιακῆς ἐπιθέσεως κατὰ ἀνυπόπτων στρατιωτικῶν δυνάμεων, τὸ ἀποτέλεσμα ἑνὸς ἀγῶνος μόλις ἀρξαμένου. Καὶ ἂν οἱ τοιοῦτοι αἰφνηδιασμοὶ ἐπιτυγχάνουσι πολλάκις προσωρινὰς ἢ ἐφημέρους ἐκτοπίσεις τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων, ἀλλὰ δὲν ἐσημείωσαν ποτὲ ὁριστικὰ ἀποτελέσματα μαχῶν, οὔτε ἐπέτυχον ἀσφαλεῖς καὶ μονίμους ἐδαφικὰς κατακτήσεις.

Εἶνε προφανὴς ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον διὰ τῶν τοιούτων αἰφνηδιασμῶν καὶ σπασμωδικῶν στρατιωτικῶν κινήσεων ἐπεδίωξαν οἱ Βούλγαροι. Εὑρεθέντες τὴν τελευταίαν στιγμήν, σχεδὸν ἐν ἀπομονώσει καὶ ὑπὸ Εὐρωπαϊκὴν δυσμένειαν, διαισθανόμενοι δὲ ἐκ τῆς Ρουμανικῆς κινητοποιήσεως καὶ τῆς διπλωματικῆς τῆς Ρουμανίας γλώσσης ὅτι τὰ νῶτα αὐτῶν δὲν εἶνε ἐξησφαλισμένα ἐν περιπτώσει πολεμικῆς μετὰ τῶν Σέρβων καὶ 'Ελλήνων συρράξεως, ἔσπευσαν, πρὶν ἡ Ρουμανία λάβῃ τὸν καιρὸν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν τελευταίαν ἀπειλήν της, καὶ πρὶν ἡ Εὐρωπαϊκή τις ἐπέμβασις ἀποφράξῃ τὸν πρὸς τὰ ἐμπρὸς δρόμον των νὰ κατακτήσουν ἁρπακτικῶς ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα ἐδάφη ἐκ τῶν διεκδικουμένων, ἵνα ἐμφανισθῶσιν εἶτα ἐνώπιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς διαιτησίας κατέχοντες ὡς νικηταὶ ὅσα ἐνώπιον αὐτῆς ἤλπιζον νὰ διεκδικήσουν παρὰ τῶν συμμάχων των.

Καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον, μετὰ τοὺς χθεσινοὺς αἰφνιδιασμούς των, οἱ ὁποῖοι φυσικὸν ἦτο νὰ ἀφήσουν εἰς αὐτοὺς κάτι ἀπὸ τὰ διεκδικούμενα, νὰ τοὺς ἴδωμεν ἐκ νέου δῆθεν συνερχομένους καὶ συναισθανομένους τὰ σ υ μ μ α χ ι κ ὰ καθήκοντα, ὑπογράφοντας δὲ νέον πρωτόκολλον οὐδετέρας ζώνης ἢ γραμμῆς, ἕως ὅτου εὕρουν νέαν εὐκαιρίαν νὰ παραβιάσουν καὶ αὐτό, ὅπως τὰ μέχρι τοῦδε ὑπογραφέντα.

'Αλλὰ δὲν πιστεύομεν ὅτι καὶ μετὰ τῆς χθεσινῆς ἀτίμους παρασπονδίας καὶ τὴν διὰ τῶν ὅπλων πλέον γενομένην πολεμικὴν πρόκλησιν, ἡ 'Ελλὰς καὶ ἡ Σερβία δύνανται νὰ σκεφθῶσι περὶ ἄλλης ὁδοῦ τελικῆς ἐπιλύσεως τῶν συμμαχικῶν διαφορῶν των ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ πολέμου. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ σημερινὴ πρωΐα θὰ χαιρετισθῇ διὰ τοῦ ἐπισήμου κηρύγματος τοῦ πολέμου.

'Η 'Ελλὰς μετὰ τῆς Σερβίας ἔπραξαν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν πρὸς ἀπόκρουσιν τοιούτου πολέμου. Ἴσως μάλιστα ἡ 'Ελλάς, χάριν τῆς εἰρηνικῆς ἐπιλύσεως τῶν διαφορῶν της, ἐλησμόνησε ὑπὲρ τὸ δέον καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς ὡς Ἔθνους καὶ τὰ καθήκοντα προστασίας ἅτινα εἶχε πρὸς τοὺς πληθυσμούς της καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἐπέβαλλεν εἰς τὸ Κράτος αὐτῆς ἡ ἐθνικὴ τιμὴ καὶ αἱ ἐθνικαὶ της παραδόσεις. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι τὴν εὐθύνην τοῦ κηρυττομένου σήμερον λυσσώδους ἀγῶνος ἀπέναντι τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κόσμου θὰ ἔχῃ ἡ 'Ελλάς. Διὰ τοῦτο ὑπερήφανος ἐν τῇ ἐκπληρώσει ἐπιβεβλημένου καθήκοντος πρὸς τὸν λαόν της καὶ τοὺς ἁρπαζομένους πληθυσμούς της, καὶ μὲ τὸ αἴσθημα τῆς 'Εθνικῆς τιμῆς καὶ τὸ θάρρος, τὸ ὁποῖον ἐμπνέει εἰς αὐτὴν τὸ δίκαιόν της, ἀποδύεται εἰς τὸν νέον ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνά της ἔχουσα πεποίθησιν εἰς τὸν γενναῖον στρατόν της καὶ εἰς τὸν στρατηλάτην Βασιλέα της.

'Ο ἀγὼν τῆς σήμερον εἶνε ἱερώτερος καὶ ἁγιώτερος ἐκείνου τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου διεξήγαγε νικηφόρως κατὰ τῆς 'Ημισελήνου. Εἶνε ἀγὼν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν. 'Αγὼν ὑπὲρ τῆς διασώσεως τοῦ Γένους καὶ τῆς ἑνότητος τῆς φυλῆς. 'Αγὼν κατὰ τῆς σωματεμπορίας καὶ τῆς ἀγριότητος, κατὰ τοῦ ψευδοπολιτισμοῦ καὶ τῆς βαρβαρότητος. 'Αγὼν τέλος ὑπὲρ τῆς ἀναστηλώσεως τῆς 'Εθνικῆς 'Ιδέας καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Κράτους τῶν 'Ελλήνων Αὐτοκρατόρων, τὸ ὁποῖον πρὸς τὴν Τουρκικὴν βαρβαρότητα ἔρχεται νὰ μείνῃ καὶ ἀφανίσῃ ἡ Βουλγαρικὴ θηριωδία.

Πρὸς τὸν ἀγῶνα τοῦτον χωρεῖ σύσσωμον τὸ Ἔθνος παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Βασιλέως του μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ Δικαίου. Καὶ ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ νικηφόρον καὶ ἔνδοξον.

Δὲν ἐγνώρισεν ἥττας τὸ 'Ελληνικὸν Ἔθνος μαχόμενον διὰ τὴν πίστιν του καὶ τὴν ἐθνικήν του ἀποκατάστασιν. 'Αλλ' οὐδὲ ὑπάρχει νίκη μεγαλειτέρα τῆς ἥττης, ἥτις διασώζει εἰς τὰ Ἔθνη τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῶν. Καὶ ἡ 'Ελλὰς ὑποχωροῦσα καὶ ὑποδουλουμένη ἄνευ πολέμου εἰς τὴν Βουλγαρικὴν ἐπιδρομὴν καὶ τυραννίαν, ἤθελε λησμονήσει ἑαυτὴν καὶ τὴν 'Ιστορίαν της καὶ τὴν ἐθνικήν της τιμήν. 'Εὰν δὲ ἐκ τοῦ ἀρξαμένου σήμερον νέου ἀγῶνος της δὲν τῇ ἐπιτραπῇ νὰ ἀποκομίσῃ ἄλλο τι κέρδος — ἐναντίον παντὸς θείου καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου — θὰ εἶνε ἀρκετὸν δι' αὐτὴν τὸ ἠθικὸν κέρδος ὅτι σώζουσα τὴν ἐθνικὴν τιμὴν ἔλυσε διὰ τοῦ ξίφους ἕνα δεσμὸν συμμαχίας, ὅστις θὰ ἀπετέλει ὄνειδος διὰ τὴν 'Ιστορίαν της καὶ στίγμα διὰ τὸ λαμπρὸν καὶ ἔνδοξον παρελθόν της.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΧΙΟΥΜΟΡ

Ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ σατυρικὰ φύλλα

Εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τοῦ χωριοῦ·

—Ἄχ κυρία Ἑλένη, κακὰ σημεῖα, εἶνε ἕνα γράμμα σήμερα δικό σου μὲ πένθος. Ἰδού το.

—Ἄχ θὰ εἶνε ἀπὸ τὸν ἄνδρα μου. Θὰ πέθανε! Βέβαια τὰ γράμματα εἶνε δικά του.

* * *

—Πότε εἶνε εὐτυχὴς κανείς;

—Ὅταν δὲν ἀντιλαμβάνετε πῶς εἶνε δυστυχής.

* * *

—Μπράβο Μαρία, ὡραῖο ἀλήθεια καπέλλο ἀγόρασες.

—Εἴδατε, κυρία, τί γοῦστο ποῦ τὸ ἔχω. Ἂν θέλετε καμμιὰ φορὰ νὰ σκάσετε καμμιὰ φίλη σας σᾶς τὸ δανείζω!

* * *

—Δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῇς, φίλε μου, τί ἐπιτυχίαν ἔκτακτον, πρωτοφανῆ, μεγάλην ἔχω στὴς γυναῖκες.

—Πῶς;

—Νὰ ὅλες μ' ἀρέσουν!

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΙΣ

Ὡς ἀστραπὴ ἔπεσε μεσημεριάτικα ἡ εἴδησις τῆς ἐπιθέσεως καθ' ὅλον τὸ μέτωπον τῆς Ἑλληνο-Σερβικῆς γραμμῆς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, πρὶν ἀκόμη κυκλοφορήσουν αἱ ἐκδόσεις τῶν ἐφημερίδων. Ὅλος ὁ κόσμος ᾐσθάνθη μίαν ἀνακούφισιν. Ἡ ἐκκρεμότης αὐτὴ δὲν τοῦ ἤρεσε καθόλου. Ἡ ὑπομονὴ ἐπὶ τέλους ἔχει καὶ τὰ ὅριά της. Τὰ δεινοπαθήματα τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν, ὑπὸ τῶν ἀπογόνων τοῦ Κρούμου, αἱ ἀτιμώσεις, οἱ φόνοι, αἱ ἐκβιάσεις καὶ οἱ ἐκβιασμοὶ καὶ ὅλα τὰ ἄτιμα μέσα τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθησαν οἱ πρώην σύμμαχοι πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου τῶν ἐπαρχιῶν, τὰς ὁποίας κατέχουν, ἐναντίον κάθε ἀνθρωπίνου δικαίου, εἶχον ἐξοργίσει τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν εἰς τὸν ἔσχατον βαθμόν.

Δὲν ὑπάρχει κανεὶς Ἕλλην, ὁ ὁποῖος ἔμεινεν εὐχαριστημένος ἀπὸ τὰ προχθεσινὰ τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα ἀνήγγελλον τὴν εἰρηνικὴν διευθέτησιν τῶν συμμαχικῶν διαφορῶν, χάρις εἰς τὴν ἀπρόοπτον στάσιν τὴν ὁποίαν ἐτήρησεν ἡ Ρουμανία.

Δὲν θὰ ἦτο αὐτὴ ποτὲ μία λύσις ἱκανοποιοῦσα τὸ γόητρον καὶ τὰς θυσίας τὰς ὁποίας ὑπέστη ἡ Ἑλλὰς ἀπεκδυομένη εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν τῆς ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος ἐστέφθη ὑπὸ τόσης ἐπιτυχίας. Ὄχι! Ἦτο προτιμότερος ὁ πόλεμος καὶ τὸ ξεκαθάρισμα μίαν φορὰν διὰ παντὸς τῶν λογαριασμῶν της μεταξὺ τῶν φιλτάτων αὐτῶν ἀρριβίστ, οἱ ὁποῖοι μεθυσμένοι ἀπὸ τὰς ἐπιτυχίας των τὰς ὁποίας ἔσχον δαπάναις τῶν συμμάχων στρατῶν καὶ πρὸ πάντων τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, ἐφιλοδόξησαν νὰ γίνουν κυρίαρχοι τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου, οἱ ὁποῖοι νὰ σύρουν εἰς τὸ ἅρμα των καὶ τὴν μανίαν των τὰς θελήσεις τῶν ἄλλων κρατῶν.

Δὲν τοὺς ἤρκει ὁλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ Θράκη, δὲν τοὺς ἤρκει ὁλόκληρος ἡ Ἀνατολικὴ Μακεδονία, δὲν τοὺς ἤρκουν οἱ λιμένες τοῦ Αἰγαίου, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει οὔτε ρουθοῦνι Βουλγάρου κατοίκου, ἀλλὰ ἤθελον καὶ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὸ Μοναστήριον καὶ τὰ Βοδενὰ καὶ τὴν Φλώριναν, ἤθελον τὴν μεγάλην Βουλγαρίαν μέχρις Ἀλβανίας, τὴν ὁποίαν ἐγέννησαν εἰς τὴν φαντασίαν των οἱ Θερμοκέφαλοι πατριῶται τῆς Σόφιας.

Ἡ χθεσινὴ εἴδησις ἐπανέφερεν εἰς τὴν μνήμην μου τὰς ἐνδόξους ἡμέρας τῶν Ἑλληνικῶν νικῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἤπειρον. Ὁ κόσμος ἐπιχρυσίαζε τὴν ἰδίαν ὄψιν καὶ ἔτρεχεν, ἐρωτοῦσε, καὶ ἐπληροφορεῖτο διὰ τὴν ἔκβασιν τῶν νέων μαχῶν εἰς τὸ Παγγαῖον. Τὰ τοιχοκολλήματα τῶν ἐφημερίδων ἤρχισαν πάλιν νὰ συγκεντρώνουν ὁλόκληρον πλῆθος, τὸ ὁποῖον μὲ ἀδημονίαν ἀναγινώσκει τὰς τελευταίας εἰδήσεις, βέβαιον ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὴν τελικὴν κατίσχυσιν τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων.

— Πῶς σοῦ ἐφάνησαν λοιπόν;

Καὶ αὐτὸ τὸ εἶπε τέλους ἀκούεται χαρμόσυνον ἀπὸ ὅλα τὰ στόματα.

—Ξέρεις ὁ Βασιλιᾶς ἔφυγεν εὐχαριστημένος.

—Μὰ εἶνε νὰ γίνεται λόγος.

—Αὔριον παίρνει καὶ τὰ παπούτσια του ὁ Χασάμεφ καὶ τὰ Χασαμόπουλά του ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην.

—Τοὺς διώχνουν;

—Ὄχι τοὺς ἀφίνουν.

—Ὥστε πόλεμος πραγματικός.

—Ὄχι παίζουμε. Δὲν μένει παρὰ ἡ κήρυξίς του ἐπισήμως.

Καὶ ὅλοι αἰσθάνονται μίαν μεγάλην καὶ δικαιολογημένην ἀνακούφισιν.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ

Ὅπως χαράζει ταύτην ἡ Πρεσβευτικὴ Συνδιάσκεψις τοῦ Λονδίνου, συμπεριλαμβάνουσα εἰς αὐτὴν τὸ Ἀργυρόκαστρον καὶ τὴν Κορυτσάν
(Εἰκὼν ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴν Εἰκονογραφημένην)

Η ΖΩΗ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου.— Ἡ ζέστη.— Ἡ χαρὰ τῶν Σέρβων.— Ὁ καπνός.— Αἱ ἐξοχαί.— Ἄλλα διάφορα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. (Τοῦ συντάκτου μας) — Αἱ ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου μας θὰ διεξαχθοῦν καθὰ πληροφορούμεθα μετὰ μεγαλοπρεπείας ἐφέτος.

Τὸ Γυμνάσιον θὰ διακοσμηθῇ καταλλήλως διὰ μύρτων, σημαιῶν καὶ εἰκόνων τῶν Βασιλέων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν μαχῶν τοποθετημένων ἐντὸς θαυμασίων χρυσοποικίλτων πλαισίων.

Ὁ γυμνασιάρχης κ. Λαμπρίδης ἕνας ἐκ τῶν ὀλίγων γυμνασιαρχῶν ποὺ εἶδεν ἡ Θεσσαλονίκη θὰ προσφωνήσῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων τοὺς κεκλημένους διὰ λόγου μεστοῦ ἐννοιῶν καὶ ἀκολούθως οἱ μαθηταὶ θὰ ψάλλουν τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ γυμνασίου μας θὰ δοθῇ ἐφέτος ἐξαιρετικὴ σημασία διότι διὰ πρώτην φορὰν θὰ διεξαχθοῦν αὗται ὑπὸ περιβάλλον τόσης ἐλευθερίας καὶ τόσης Ἑλληνικότητος. Κατὰ τὸ παρελθὸν ποῦ νὰ ἐπιτρέψουν οἱ Τοῦρκοι τοιαύτας ἐκδηλώσεις καὶ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

* * *

Ζέστη ἀφόρητος, ἀπελπιστική, ἐκνευριστικὴ ἐπικρατεῖ ἐδῶ ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος.

Ὁ κόσμος καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ζητεῖ καταφύγιον εἰς τὰ μέρη ὅπου εἶνε δυνατὸν νὰ πνέῃ ὀλίγος ἄνεμος καὶ νὰ κινοῦνται τὰ φύλλα τῶν δένδρων.

Μόλις πρὸς τὸ ἑσπέρας τολμᾷ κανεὶς νὰ ἐξέλθῃ. Ἡ Θεσσαλονίκη, καίτοι πόλις παραθαλασσία, ἐν τούτοις σπανιώτατα αἰσθάνεται τὴν εὐεργετικὴν ἐπήρρειαν τοῦ μπάτη.

Ἀπὸ προχθὲς οἱ δυνάμενοι... ἐτράπησαν εἰς τὰς ἐξοχάς. Ἄλλοι μετέβησαν εἰς τὴν δροσόλουστον Βέρροιαν, ἄλλοι εἰς τὰ ρωμαντικὰ Βοδενά, τὰ ὁποῖα φημίζονται διὰ τὰ κρυστάλλινα νερά των καὶ ἄλλοι εἰς τὰ λουτρὰ τοῦ Σέδες καὶ τοῦ Λαγκαδᾶ.

Ἐντὸς τοῦ ἐρχομένου μηνὸς θὰ φύγουν καὶ ἄλλοι διὰ τὰς ἐξοχάς. Ἐπίσης πολλοὶ ἔφυγον διὰ τὰ λουτρὰ Αἰδηψοῦ, Λουτρακίου καὶ Ὑπάτης ὅπου μετέβαινον τακτικὰ κατ' ἔτος.

Ὁ κῆπος τοῦ Λευκοῦ Πύργου κάθε βράδυ προσελκύει τὸν περισσότερον κόσμον.

* * *

Ἀπερίγραπτον ἐδοκίμασαν χαρὰν οἱ ἐνταῦθα Σέρβοι ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἐπὶ τῇ θριαμβευτικῇ νίκῃ τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ Σλίβοβον. Εἰς τὴν χαρὰν ὅμως ταύτην συμμετέσχον εἰλικρινῶς καὶ οἱ Ἕλληνες οἵτινες ἐθεώρησαν τὴν Σερβικὴν νίκην καὶ ὡς νίκην ἰδικήν των.

Οἱ Βούλγαροι ἐφαίνοντο συντετριμμένοι κυριολεκτικῶς. Ἂν τοὺς ἔπιανε κανεὶς ἀπὸ τὴν μύτην ἔσκαζαν.

Ἰδιαιτέραν θλῖψιν ᾐσθάνθη ὁ πολὺς Χασάπτσιεφ. Εἰς κάποιον ἀνταποκριτὴν ξένης ἐφημερίδος ὅστις τὸν ἐπεσκέφθη, ἔλεγε·

— Ἀδύνατον νὰ ἐνικήθη ὁ στρατός μας. Μὴ πιστεύετε εἰς τὰ Σερβικὰ ἀνακοινωθέντα.

— Μὰ βεβαιοῦνται ἐτόλμησε νὰ παρατηρήσῃ ὁ ἀνακριτής.

Καὶ ὁ στρατηγὸς κατέρυθρος ἐξ ὀργῆς·

— Σᾶς εἶπα ἀδύνατον. Ἀσφαλῶς Βουλγαρικὰ ὅπλα θὰ θριαμβεύσουν.

* * *

Φρεσκότατος καὶ δροσερώτατος μᾶς ἦλθε καὶ πάλιν ὁ περίφημος Ναούμωφ. Ναούμωφ ὡς θὰ ἔμαθε πλέον τὸ Πανελλήνιον ἔστιν ἕνας παράσιτος τερατολόγος ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ βράδυ χαλκεύει ψεύδη εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως. Τὸ ὅτι ἦλθε δὲν ἔχει καὶ μεγάλην ἀξίαν διότι ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως εἰς τὸ μέλλον μποῦν τὰ δυό του πόδια σὲ ἕνα παπούτσι.

Τὴν φορὰν ταύτην οἱ ἁρμόδιοι δὲν ἐννοοῦν νὰ ἐπιτρέψουν νέας τερατολογίας καὶ νέα ψευδολογήματα. Ἂν ὁ κ. Ναούμωφ ἐφαρμόσῃ καὶ πάλιν τὴν ἰδίαν τακτικήν, ἀσφαλῶς θὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεών του καὶ θὰ ἐρωτηθῇ ὑπὸ τῶν Στρατοδικῶν ποῦ ἐγεννήθη καὶ ποῦ κατοικεῖ.

* * *

Εἰς τὴν πόλιν μας ὑπάρχει γραφεῖον ἀστυνομικὸν εἰς τὸ ὁποῖον αἱ χιλιάδες τῶν ταξειδευόντων ἐκδίδουν ἀδείας. Μέχρι τινος τὸ γραφεῖον τοῦτο πρὸς εὐκολίαν τοῦ κόσμου εὑρίσκετο εἰς τὴν Μοιραρχίαν τοῦ λιμένος ἔναντι ἀκριβῶς τῆς προκυμαίας. Ἀπὸ ἡμερῶν ὅμως ἄγνωστον διατί μετεφέρθη εἰς τὸν ἔναντι τοῦ Διοικητηρίου στρατῶνα τῆς χωροφυλακῆς. Τοῦτο ἀποτελεῖ διὰ τοὺς διαφόρους ἐπιβάτας σιδηροδρόμων καὶ ἀτμοπλοίων ἀληθῆ δολοφονίαν, διότι διὰ νὰ μεταβοῦν ἐκεῖ χρειάζονται ὁλόκληρον ὥραν.

Ἐλπίζεται ὅτι ὁ κ. Μπαΐρας θὰ κατανοήσῃ τὸ δίκαιον τῆς συστάσεώς μας καὶ θὰ ἄρῃ τὸ ληφθὲν μέτρον διατάσσων τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἐν λόγῳ γραφείου ἐκεῖ ὅπου ἦτο καὶ πρίν.

* * *

Ὁ καπνός.

Ἕνα ζήτημα πολὺ σοβαρὸν διὰ τὴν Θεσσαλονίκην. Εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ κόσμος ἀγοράζει καπνὰ καὶ σιγαρέττα ἀπὸ ὅποιο καπνοπωλεῖο θέλει. Ἐδῶ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ἀγοράζῃ τὰ καπνά του καὶ τὰ σιγαρέττα του ἀπὸ τὴν Ἑταιρείαν τῶν Μονοπωλίων, μίαν Ἑταιρείαν τῆς ὁποίας τὸ ἐν καθεστὼς ἐσεβάσθη τὸ προνόμιον καὶ τὴν ὑπάρχουσαν σύμβασιν μετὰ τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ χρέους. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι εἶνε εὔκολον νὰ πωλῇ κατωτέραν ποιότητα μία Ἑταιρεία ὅταν δὲν ἔχῃ συναγωνισμὸν καὶ ἰδίᾳ ὅταν οὐσιαστικῶς εἶνε ἀνεξέλεγκτος. Εὐτυχῶς τὸ προνόμιόν της λήγει ἐντὸς ὀλίγου καὶ δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ ἀνανεωθῇ ἡ σύμβασις.